

УДК 7.012[391(477):746]

О.Ю. Романова

ПОПУЛЯРИЗАЦІЯ НАРОДНОЇ ВЕСІЛЬНОЇ ОБРЯДОВОСТІ В СУЧАСНОМУ КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРИ УКРАЇНИ

Постановка проблеми. В Україні більшість культурно-мистецьких подій відбувається в рамках різноманітних фестивалів, що проводяться з певною періодичністю протягом календарного року. Фестивалями сформовано новий регламент українського культурного життя, нову модель широкого споживання мистецтва. Фестивальний рух ідейно спрямований на розвиток національної культури. Зростання кількості фестивалів з культурної реконструкції народних традицій свідчить про те, що Україна знаходиться в пошуках нових культурних векторів розвитку та переслідує просвітницькі ідеї. Весільні фестивалі стають у наш час одним із поширених видів сучасних театралізованих заходів. Це достатньо нове явище для культурного простору України, яке вже встигло набути популярності серед багатьох учасників та глядачів. Весільні фестивалі спрямовані на відродження та збереження народних традицій, популяризацію таких важливих людських цінностей, як любов, сім'я, народження дітей.

Мета дослідження – вивчення фестивального весільного руху як системи культурно-мистецьких заходів, спрямованих на відродження та поширення українських народних традицій.

Аналіз досліджень і публікацій. Українське народне весілля як форму культури вивчали М. Сумцов, Ф. Вовк, О. Правдюк, М. Шубравська, В. Борисенко, В. Наулко, Н. Яринко. Еволюцію українського весілля вивчали О. Курочкін, Н. Здоровега, О. Воропай, Й. Лозинський, В. Горленко. Весілля як святково-обрядову систему глибоко проаналізували О. Кравець, І. Березовський, А. Пономарьов, Н. Гаврилюк, О. Новійчук, Н. Здоровега («Нариси народної весільної обрядовості на Україні»). Описи весільної обрядовості можна знайти у працях Р. Красильникова «Украина и украинцы», Й. Лозинського «Українське весілля», Е. Сно «В степях и садах Украины. Малороссы», А. Пономарьова «Українська минувшина»; Г. Лозко, В. Борисенка «Весільні звичаї та обряди в Україні». Сутність весілля як форми культури розглядали Ф. Вовк, В. Наулко, О. Правдюк, М. Шубравська, Н. Яринко, М. Сумцов. Еволюцію українського весілля як традиції вивчали Н. Здоровега, Й. Лозинський, В. Горленко, О. Воропай, О. Курочкін. Весілля як святково-обрядову систему глибоко проаналізували І. Березовський, Н. Гаврилюк, А. Пономарьов, О. Кравець, О. Новійчук.

У новітні для України часи весільній тематиці присвячуються дисертації з культурології, соціології, мистецтвознавства. Так, І. Щербина в дослідженні «Українське весілля як етнокультурний феномен» надає комплексний теоретичний аналіз семантики української весільної обрядовості на матеріалах слобожанської обрядово-пісенної традиції. У роботі С. Козяр «Українська родинна обрядовість. Віхи людської долі : весілля, похорон» висвітлено перебіг весільного та поховального обрядів на Поділлі; розкрито суть, символіку весільних атрибутів та обрядових дій. Українські обряди аналізує й М. Маєрчик у роботі «Українські обряди родинного циклу крізь призму моделі переходу». Л. Бондарчук розглядає загальну систему весільних обрядодій, специфічних ритуалів українсько-польського весілля та характеризує принципи структурування обрядових парадигм у праці «Обрядова весільна лексика польської мови». Н. Петрова у дисертаційній роботі «Українська традиційна весільна обрядовість Одещини 1920-1980-х років» узагальнила інформацію, одержану з письмових джерел і польових матеріалів, із застосуванням порівняльно-історичного аналізу, як одного з важливих методів типологізації, за допомогою якого відновлено структуру весільної обрядовості, визначено її локальні, регіональні та стадійні відмінності, вивчено

етнічні особливості весілля українців, з'ясовано наслідки взаємодії з традиціями молдован, росіян, болгар та іншими етнічними групами регіону.

На основі даних Подільсько-Волинського регіону проведено дослідження З. Марчук «Українське весілля: генеалогія обряду», в якому на підставі фольклорного матеріалу розглянуто особливості походження та розвитку весільного обряду, розкрито його зв'язки з різними історичними епохами і культурами.

Весільною тематикою відзначились й дисертаційні роботи О. Кожолянко «Передшлюбна весільна обрядовість українців Буковини кін. XIX-XX ст.» та І. Несен (Весільний ритуал Центрального Полісся: традиційна структура та реліктові форми середини XIX-XX ст.).

Результати аналізу інтернет-ресурсів [1-16] свідчать про те, що з 2004 року в Україні спостерігається поширення культурно-мистецьких заходів, присвячених весільній тематиці.

Джерельною базою послужили весільні фестивалі, які автор відвідала та була учасником протягом 2006-2013 рр., зокрема: «Осінь весільна» (Київ), Фестиваль українського народного весілля Середньої Наддніпрянщини «На городі зілля, а в хаті весілля» (Київ), Міжнародний фестиваль весільної традиції «Рожаниця» (с. Бобриця, Київська обл.), Всеукраїнський фольклорний фестиваль «Поліське весілля» (м. Житомир), Західноукраїнський весільний фестиваль (м. Тернопіль), Фестиваль наречених (м. Хмельницький), фольклорний фестиваль-конкурс весільних обрядів «Весілля в Малинівці» (с. Малинівка, Харківська обл.), фестиваль «Весільні візерунки» (м. Івано-Франківськ), фестиваль «Весілля-Фест» (м. Львів), фестиваль «Весільна фортеця» (м. Кам'янець-Подільський), VII Міжнародний фестиваль українського фольклору «Берегиня» (м. Луцьк).

Результати дослідження. В Україні найбільша кількість фестивалів із весільно-обрядової реконструкції відбувається щороку восени. Першим регулярним тематичним заходом стало свято «Осінь весільна», яке проходить щорічно в Києві на території Національного музею народної архітектури та побуту «Пирогово» з вересня 2004 року [4].

Народними колективами з різних областей України проводяться весільні обряди: «Випікання та прикрашання короваю», «Дівич-вечір», «Збирання молодої до шлюбу», «Розплітання коси», «Приїзд молодого», «Зустріч батьками молодих після вінчання» (дорога від церкви до хати), «Подвійний викуп молодої». Проходить виставка-продаж весільної випічки (короваї, шишки, верчі, пташки, голуби), а також весільної атрибутики, виготовленої народними майстрами (весільні рушники, вінки та букети, традиційний весільний одяг). Проводяться майстер-класи з виготовлення весільних вінків, виплітання «весільного чільця», випікання короваю. В рамках фестивалю проводяться покази головних уборів, демонстрації традиційних костюмів.

З 2006 року Україну охопила хвиля народних весільних фестивалів. Першим із них можна назвати Фестиваль українського народного весілля Середньої Наддніпрянщини «На городі зілля, а в хаті весілля», що проводиться на підтримку українських народних традицій та обрядів, збереження традиційної культури. Фестиваль започаткований 2006 р. й проводиться щороку в жовтні місяці на території Музею гетьманства в Києві [5; 6]. Відвідавши фестиваль, можна побувати на справжньому українському весіллі, взяти участь у традиційних народних обрядах, покуштувати весільних страв та поспівати весільних пісень. Гостями фестивалю є фольклорні колективи Київської, Чернігівської, Вінницької, Рівненської областей.

Відвідавши фестиваль, можна побачити українські старовинні обряди: «Випікання короваю», «Наряджання гільця», «Плетення вінків», «Збирання молодої до шлюбу», «Приїзд молодого», «Зустріч зятя тещею», «Проводи до церкви», «Перегук сватів», «Скривання молодої», «Циганщина». Всі присутні за бажанням можуть придбати вироби декоративно-прикладного мистецтва: вишиті рушники, скатертини, народний одяг, вінчальні ікони, прикраси [6].

У 2007 році започатковано Міжнародний фестиваль весільної традиції «Рожаниця» в с. Бобриця Києво-Святошинського району. Заснування цього фестивалю приурочене до Храмового свята с. Бобриця [11]. Цей фестиваль спрямований на відродження та подальший розвиток традиційної культури слов'янського роду. У народній традиції, що бере свій початок із дохристиянських часів, Рожаниця позначається спеціальним символом, що став елементом вишивки на рушниках і жіночих сорочках. Традиційно *Рожаницю* зображують із піднятими або опущеними руками, а з її голови виходить Дерево роду. Програма фестивалю включає інсценування ключових весільних обрядів, характерних різним регіонам України. Одним із найбільш яскравих є винесення ритуального полотна Пресвятої Богородиці Покрови.

Величезне полотно освячується у церкві. Далі тканина, яку тримають у руках незаміжні дівчата, щедро обсипається збіжжям, пшеницею, цукерками – щоб набирала в себе силу і добробут. І врешті-решт полотно розривають між собою дівчата, кожна – якомога більше. Вихоплений шматок полотна дівчина повинна вишити червоними нитками та пошити рушник або сорочку на власне весілля. Також у програмі фестивалю весілля в наметі, весільні посади; виступи українських, польських, білоруських, російських фольклорних гуртів; майдан традиційного танцю, виставки, ярмарок, майстер-класи, дитячий майдан, страви національної кухні «Бобрицька юшка», забавки та розваги.

У 2010 році автор брала участь у виставці-ярмарку фестивалю «Рожаниця», де представила свою колекцію весільних прикрас за українськими народними мотивами: кольє, вінки, сережки з натурального каміння. Основним художньо-символічним мотивом колекції були грона калини – знак дівочої зрілості і щасливої долі.

З 2008 року в Україні проводяться «Паради наречених», що є некомерційними заходами соціально-рекламного характеру, покликаними зміцнити суспільну цінність таких сакральних понять, як сім'я, шлюб, заміжжя і материнство, підтримати бажання кожної дівчини бути нареченою, дружиною і матір'ю. Метою заходу є привернення уваги суспільства до соціальної значущості сімейних цінностей, домашнього вогнища як символу процвітання і оздоровлення нації [3].

«Паради наречених» проводяться у Києві, Харкові, Тернополі, Луцьку, Рівному, Чернівцях, Івано-Франківську, Ужгороді, Львові, Житомирі, Хмельницькому, Вінниці, Полтаві, Кременчуці, Запоріжжі, Миколаєві, Сумах, Донецьку, Маріуполі, Мелітополі, Сімферополі, Севастополі, Одесі, Ялті. Географія Параду розширюється з кожним роком.

На цей захід запрошуються незаміжні дівчата та заміжні жінки, що мають бажання одягти вперше чи ще раз весільну сукню. В рамках заходу проходить конкурс «Краща наречена», покази весільних і вечірніх суконь, виставки весільної продукції, демонстрація творчості представників «весільної індустрії», дегустації традиційних весільних напоїв та страв, виступи музичних колективів, презентація весільних і шоу-програм, семінари, майстер-класи.

З 2008 року в Житомирі у жовтні проходить щорічний Всеукраїнський фольклорний фестиваль «Поліське весілля» [2], спрямований на відродження обрядових весільних традицій Полісся, об'єднання й популяризацію минулого, сучасного та майбутнього весільного обрядового дійства. Організаторами фестивалю є Управління культури Житомирської облдержадміністрації, обласний центр народної творчості, Управління культури міської ради, Всеукраїнська громадська організація «Українська духовна республіка». Захід проводиться у міському парку культури та відпочинку. У фестивалі беруть участь фольклорні колективи з Житомирщини, Київщини, Рівненщини та Волинської обл., майстри декоративно-ужиткового мистецтва з різних куточків України; молоді пари, що вирішили зіграти весілля саме в фестивалі дні; етнографи, діячі культури і мистецтва, музейні працівники. Протягом фестивалі демонструються весільні обряди, проходить виставка-ярмарок виробів декоративно-ужиткового мистецтва та весільної атрибутики, тематичні майстер-класи з ткацтва, вишивки та виготовлення ляльок-мотанок.

У Тернополі з 2009 року проводиться західноукраїнський весільний фестиваль. Традиційним у рамках даного заходу є проведення параду наречених, конкурсу «Найкраща наречена», середньовічного весілля за участю клубів історичної реконструкції, семінарів, дегустаційної програми, дефіле моделей у весільних та вечірніх сукнях, арт-марафону, майстер-класів, фотовиставки [1]. У рамках заходу проходять весільні виставки, на яких представлено основні напрями моди для молодят, весільні аксесуари, весільний макіяж, зачіски, весільний декор, торти, короваї, феєрверки та повітряні кульки, різноманітні весільні кортежі.

Організаторами фестивалю є працівники місцевої «весільної індустрії» – А. Голда, Ю. Шкільняк та О. Гладкий, що зібрали навколо себе однодумців серед весільних агентств, фотографів, відео-операторів, режисерів. Фестиваль є щорічним, проходить у червні місяці у виставковій зоні ТРЦ «Подoliaни», що у центральній частині міста [1].

У 2009 році започатковано Фестиваль наречених у Хмельницькому, в рамках якого проходить весільний парад та показ весільних суконь від дизайнерів та кравців Поділля. Дійство відбувається щорічно у червні місяці.

Прикладом фестивалю сучасного весілля європейського зразка є Всеукраїнський фестиваль Angel Fest, що проводиться щорічно в Києві з 2009 р. [8]. Традиційно на Angel Fest Party, що проходить у рамках фестивалю, запрошуються учасниці Всеукраїнського конкурсу «Наречена року», що є основним заходом фестивалю Angel Fest. Фінальна частина конкурсу проводиться наприкінці січня наступного року, що йде за конкурсним періодом. Учасниками відбіркового туру можуть стати всі бажані дівчата віком від 17 до 35 років, що зареєстрували шлюб або подали заяву до РАКСу про реєстрацію шлюбу в поточному році. Відбіркова частина конкурсу проходить за допомогою інтернет-мережі протягом року і завершується не пізніше, ніж за місяць до початку фінальної частини конкурсу. Інформація про учасниць, яких допущено до участі в конкурсі, публікується на сторінках офіційного сайту фестивалю. В рамках фестивалю проходять також покази весільних колекцій від українських дизайнерів, виступи зірок української естради.

У вересні 2010 р. відновлено проведення фольклорного фестивалю-конкурсу весільних обрядів «Весілля в Малинівці», що проводиться в с. Малинівка Чугуївського району Харківської обл. Метою заходу є відродження українських весільних традицій Слобожанщини, що органічно поєднані із відтворенням сюжету легендарного фільму «Весілля в Малинівці». У 2010 р. молоді пари, що виявили бажання поєднати свої серця саме в день фестивалю, мали змогу укласти шлюб у національних костюмах, дотримуючись всіх традиційних обрядів наших прашурів. У програмі фестивалю – театралізовані виступи, посвята в «малинівські женихи», ігри, змагання та конкурси, толока, ярмарки декоративно-ужиткового мистецтва, концерт [9].

2011 року започатковано фестиваль «Весільні візерунки» в Івано-Франківську. Напередодні відкриття заходу талановиті молоді художники міста зобразили символічний «Рушник щастя»: майже півсотні метрів завдовжки на бруківці пішохідної частини вул. Незалежності. Під час фестивалю на нього стали 14 пар прикарпатських молодят, дата одруження яких збіглася з 349 днем народження Івано-Франківська. У рамках фестивалю пройшов парад традиційного народного весільного жіночого вбрання «Бабусина скриня», виставка весільних рушників та майстер-класи, зокрема виготовлення весільних прикрас і створення весільних зачісок.

Весільною темою відзначився у 2011 р. фестиваль «Жнива», що проходив у серпні на території Національного музею народної архітектури та побуту «Пирогове» у Києві. Організаторами заходу є суспільна організація «Творча майстерня Етно Толока».

Метою фестивалю є збереження, популяризація та актуалізація народних традицій й мистецької спадщини, сприяння розвитку еко-свідомості громадян, надання творчого простору для автентичних фольклорних гуртів, забезпечення повноцінного сімейного відпочинку на природі, заохочення місцевих органів самоврядування до якісного підвищення

культурного рівня сіл, сприяння розвитку туризму. У рамках фестивалю «Жнива-2011-Весілля» проведено реконструкцію українського народного весілля. За чотири місяці до заходу в соціальних мережах організаторами проведено кастинг молодої пари, яка б хотіла справити весілля за українськими обрядами. Організаторами фестивалю обрано майбутнє подружжя – Д. Рогового з Білої Церкви та Д. Назаренко з Сум. У червні 2011 р. у Києві пройшов flash mob, приурочений до «Жнив». Молода пара разом із друзками та боярами в традиційному українському вбранні, ідучи вулицями Хрещатик, М. Грушевського, І. Мазепи, Лаврській до музею І. Гончара, роздавали перехожим весільні шишки та запрошували на фестиваль і своє весілля.

У серпні 2011 р. у рамках фестивалю відбулось весілля Дмитра та Дарини, що було відображенням народних традицій, поширених на Лівобережній і Правобережній Україні. Учасниками дійства відтворено основні українські весільні обряди. Вінчання молодих пройшло в старовинній козацькій Михайлівській церкві в Пирогово [10].

У числі заходів фестивалю «Жнива-2011 – Весілля» також були жнива, молотіння зерна та мелення борошна жорнами, випічка хліба; традиційний обід у полі; майстер-класи з ковальства, соломо-плетіння, гончарства, вишивки, писанкарства тощо; лекції з народного художнього мистецтва, історії українського вбрання, традиційного українського співу і музикування, історії українського друкарства; виступи кобзарів та лірників; традиційні українські танці під трієсті музики; виступи українських і закордонних фольклорних гуртів; посиденьки на кутках села біля «вогнищ» зі співами, танцями й народними ремеслами; народні розваги: дитячі ігри, казки, човен-гойдалка, катання на возі селом, вироблення дерев'яних іграшок та ляльок-мотанок; «Катрусин кінозал» – перегляд українських та світових етнографічних фільмів; виготовлення гнізд для лелек; ярмарок виробів майстрів-ремесників; виставка антикварних речей сільського побуту.

У 2011 році в Черкасах започатковано фестиваль «Весільний кураж», на якому проведено церемонії у традиційному народному, класичному та казково-королівському стилях. На фестивалі проходили покази весільних суконь, зачісок, аксесуарів, відбулись різноманітні конкурси.

У жовтні 2012 р. у Чернівцях започатковано щорічний весільний благодійний фестиваль «Одруження на Панській». В 2013 році у рамках фестивалю проходила весільна виставка «Весілля мрії», з репрезентацією одягу та аксесуарів; відбувся конкурс «Краща наречена» та показ моделей сучасного весільного вбрання від українського дизайнера Г. Виноградської [12].

У травні 2013 р. у Кам'янці-Подільському розпочався фестиваль «Весільна фортеця», що проходив у три дні і мав насичену культурну програму: парад наречених, відтворення обрядів українського подільського та гуцульського весілля, демонстрація етно-варіативних шлюбних обрядів тих народностей, що протягом XVI-XIX століть проживали на території міста. Особливої уваги заслуговують представлені колекції історичних весільних костюмів [13].

У жовтні 2013 року у Львові вперше відбувся фестиваль «Весілля-Фест». Його мета – відродження старовинних народних обрядів та звичаїв гуцульського весілля. В рамках заходу показано відеозапис автентичного гуцульського весілля початку 1930-х років, зафільмованого у с. Кривопілля Верховинського району, Івано-Франківської обл.; пройшов показ весільних суконь в українському стилі; відбулись майстер-класи народних майстрів [14].

Весільною тематикою сповнений V Фестиваль автентичного мистецтва «Веретено», що відбувся у вересні 2013 р. у Музеї народної архітектури та побуту (Львів). Основу його програми склали відтворені весільні обряди з Бойківщини, Гуцульщини, Поділля, Слобожанщини, Одещини, Полісся. На фестивалі презентовані обряди: «Різання барвінку», «Вінкоплетини», «Розплітання коси», «Вирядження молодого до шлюбу», «Зустріч молодого у молодої», «Пов'язування намітки», «Весільний обрядовий танець». В рамках фестивалю

проходили майстер-класи з вінкоплетин, ткацтва весільних сорочок, пов'язування весільної намітки, а також відбувся показ колекцій традиційного народного костюма і сучасних стилізованих весільних суконь. Відбулась презентація виставки ілюстрацій «Українське весільне вбрання», де представлено весільні строї різних етнографічних регіонів України [15].

Тему українського весілля обрав у вересні 2013 року VII Міжнародний фестиваль українського фольклору «Берегиня» (Луцьк). Серед заходів фестивалю проведено обрядове дійство «Українське весілля», конкурси і майстер-класи. У фойє Академічного обласного музично-драматичного театру ім. Т. Шевченка пройшла виставка весільних костюмів, рушників, короваїв та калачів «На щастя, на долю», на сцені відбувались дійства «Просили мама, просили тато до нас на весілля». У фестивалі взяли участь фольклорні колективи з різних областей України та українських громад Росії, Польщі, Литви, Білорусії, Молдови, Естонії, Румунії, Іспанії [16].

У результаті проведеного дослідження автор дійшов висновку, що за останні десять років в Україні спостерігається стійка тенденція до реконструкції, відтворення, популяризації народних звичаїв та обрядів весільного циклу. Проводиться низка культурно-мистецьких заходів, спрямованих на відродження української весільної обрядовості. Дедалі більше молодих пар мають можливість ознайомитись і отримати необхідну інформацію щодо українських народних традицій з метою проведення власного весілля на їх основі.

Фестивалі, спрямовані на відродження народних весільних традицій та обрядів, сприяють збереженню та поширенню українського народного мистецтва та звичаїв наших пращурів. Кожного року кількість фестивалів збільшується, розширюється їх географія, зростає якісний рівень і залучається дедалі більша кількість учасників та гостей.

Список використаної літератури

1. *Західноукраїнський весільний фестиваль* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://parad2011.at.ua>.
2. *Інформаційне агентство «УНІАН»* (07.08.2010). У Житомирі відкрився фольклорний фестиваль «Поліське весілля» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unian.net>.
3. *Парад невест* [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://paradnevest.com.ua>.
4. *Рідна мода*. Традиційний і сучасний український одяг для молоді та панства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ridnamoda.com.ua>.
5. *Рідна мода*. Традиційний і сучасний український одяг для молоді та панства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ridnamoda.com.ua>.
6. *Рукотвори*. Народне мистецтво online / Фестиваль українського весілля Середньої Наддніпрянщини [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rukotvory.com.ua>.
7. *Українське національне інформаційне агентство* [Електр. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrinform.ua>.
8. *Ура-информ / независимое информационно-аналитическое издание* (16.05. 2010) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ura-inform.com>.
9. *Харківська державна обласна адміністрація* / Інформація для ЗМІ: Фестиваль-конкурс весільних обрядів «Весілля в Малинівці» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kharkivoda.gov.ua>.
10. *Щоденна всеукраїнська газета «ДЕНЬ»* (№139, вівторок, 9 серпня 2011) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.day.kiev.ua>.
11. *Щоденна всеукраїнська газета «ДЕНЬ»* (№184, вівторок, 14 жовтня 2008) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.day.kiev.ua>.
12. *Українська газета «ЧАС»* (17 вересня 2013) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.chas.cv.ua>.
13. *Квітка на камені* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kvitkam.com>.

14. *Коломия ВЕБ портал* / Новини та події / Гуцульське весілля покажуть на фестивалі «Весілля-фест» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kolomyia.org>.

15. *Музей народної архітектури і побуту у Львові* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.chas.cv.ua>.

16. *Офіційний туристичний сайт Луцька* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://visitlutsk.com>.

Резюме

Розглядається фестивальний весільний рух в Україні, зокрема державні культурно-мистецькі заходи, що проводяться з метою зацікавлення суспільства українськими народними весільними традиціями.

Ключові слова: фестиваль, українське народне та сучасне весілля, обряди, традиції, подружжя, вінчання, стилізація, колекції одягу, дефіле, дизайн.

Summary

Romanova O. Popularization of folk wedding rituals in modern cultural space of Ukraine

The article deals with the wedding festival movement in Ukraine, especially the state cultural and artistic events, held to increase the public interest to Ukrainian folk wedding traditions.

Key words: festival, Ukrainian wedding, ceremonies, traditions, the couple, wedding, stylization, clothes collections, defile, design.

Аннотация

Рассматриваются фестивальное свадебное движение в Украине, в частности культурно-художественные мероприятия, которые проводятся с целью популяризации украинских народных свадебных традиций в современном обществе.

Ключевые слова: фестиваль, украинская народная и современная свадьба, обряды, традиции, чета, венчание, стилизация, коллекции одежды, дефиле, дизайн.

Надійшла до редакції 1.11.2013 р.